

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/676

z dnia 3 grudnia 2021 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających warunki, zgodnie z którymi przeprowadza się konsolidację w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 3–6 i art. 18 ust. 8 tego rozporządzenia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczy przypadków konsolidacji ostrożnościowej grup przedsiębiorstw, które są powiązane w rozumieniu art. 22 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽²⁾ i w których nie występuje relacja jednostka dominująca-jednostka zależna. W takich sytuacjach niezbędne jest ustalenie podmiotu, na którego poziomie należy stosować wymogi wynikające z rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej. Ponadto w tych sytuacjach najodpowiedniejszą metodą konsolidacji ostrożnościowej powinna być metoda określona w art. 22 ust. 8 i 9 dyrektywy 2013/34/UE („metoda agregacji”) zgodnie z zasadami określonymi w tej dyrektywie.
- (2) W przypadkach posiadania udziałów kapitałowych w instytucjach lub instytucjach finansowych zarządzanych przez przedsiębiorstwo objęte konsolidacją wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami nieobjętymi konsolidacją, jeżeli konsolidacja proporcjonalna jest wymagana zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do zastosowania metody konsolidacji ostrożnościowej przewidzianej w tym przepisie zgodnie z definicją wspólnego porozumienia określoną w międzynarodowych standardach rachunkowości przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ konieczne powinno być wyrażenie jednogłośnej zgody tych przedsiębiorstw dotyczącej decyzji w sprawie istotnych działań instytucji lub instytucji finansowej.
- (3) Art. 18 ust. 6 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 odnosi się do wymogów nadzorczych dotyczących konsolidacji ostrożnościowej w przypadku wywierania znaczącego wpływu na jedną lub większą liczbę instytucji lub instytucji finansowych, lecz bez posiadania udziałów kapitałowych lub innych powiązań kapitałowych, oraz w przypadku gdy te instytucje lub instytucje finansowe są wspólnie zarządzane, a sytuacja ta nie wynika odpowiednio z umowy, z klauzuli aktów założycielskich lub umów spółki. Aby uznać, że sytuacja znaczącego wpływu ma miejsce, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę szereg wskaźników znaczącego wpływu. Ponadto występowanie sytuacji wspólnego zarządzania należy stwierdzić wyłącznie wówczas, gdy właściwy organ dysponuje konkretnymi dowodami na istnienie skutecznej koordynacji polityki finansowej i operacyjnej takich instytucji lub instytucji finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

- (4) Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego (komitet bazylejski) opublikował Wytyczne dotyczące identyfikacji ryzyka wsparcia i zarządzania nim ^(*), zawierające szereg wskaźników, które powinny być stosowane przez instytucje przy określaniu, które podmioty mogą budzić podejrzenie, jeśli chodzi o ryzyko wsparcia. Według wytycznych komitetu bazylejskiego „ryzyko wsparcia” to ryzyko, że instytucja zdecyduje się zapewnić wsparcie finansowe nieskonsolidowanemu podmiotowi, który nie jest podmiotem w pełni lub proporcjonalnie skonsolidowanym, znajdującemu się w warunkach skrajnych, w przypadku braku zobowiązań umownych do zapewnienia takiego wsparcia lub wykraczając poza takie zobowiązania. W myśl wytycznych komitetu bazylejskiego, jeżeli instytucja stwierdzi, że istnieje znaczące ryzyko wsparcia, musi w każdym przypadku określić odpowiednie środki na podstawie charakteru i zakresu przewidywanego wsparcia. Środki te obejmują m.in. włączenie takich podmiotów do regulacyjnego zakresu konsolidacji. Zgodnie z wytycznymi komitetu bazylejskiego instytucje i właściwe organy powinny uwzględnić szereg wskaźników, aby stwierdzić, czy określone przedsiębiorstwa powinny podlegać pełnej lub proporcjonalnej konsolidacji na podstawie odpowiednio art. 18 ust. 5, art. 18 ust. 6 lit. a) lub art. 18 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, biorąc pod uwagę ryzyko wsparcia, jakie przedsiębiorstwa te mogą stanowić dla instytucji. Instytucje powinny jednak rozważyć również alternatywne środki przeciwdziałania ryzyku wsparcia w ramach swoich procedur zarządzania ryzykiem i procesu wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej (ICAAP). Ponadto właściwe organy mogą rozważyć inne środki przeciwdziałania potencjalnemu ryzyku, jakie stwarzają te przedsiębiorstwa, w ramach procesów przeglądu i oceny nadzorczej (SREP). W kontekście ram dużych ekspozycji Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) również wydał wytyczne w sprawie limitów dotyczących ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego, które prowadzą działalność poza ramami regulacyjnymi zbliżoną do działalności bankowej ^(†), określające metodologię, którą w ramach swoich procesów wewnętrznych powinny stosować instytucje w celu ustalenia limitów swoich indywidualnych i łącznych ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego.
- (5) W szczególności w celu ustalenia, czy zgodnie z art. 18 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 konieczna jest pełna lub proporcjonalna konsolidacja jednostki zależnej lub przedsiębiorstwa, w którym instytucja posiada udziały kapitałowe, w przypadku gdy ta jednostka zależna lub przedsiębiorstwo nie są instytucją, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych, oraz w przypadku gdy istnieje znaczące ryzyko wsparcia oraz pod warunkiem, że przedsiębiorstwo nie jest m.in. zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji lub ubezpieczeniową spółką holdingową, od właściwych organów należy oczekiwać, że będą kontrolować przynajmniej niektóre kategorie przedsiębiorstw, takie jak jednostki specjalnego przeznaczenia, które nie kwalifikują się jako jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ^(‡), w odniesieniu do których mają zastosowanie warunki przeniesienia istotnej części ryzyka kredytowego określone w art. 244 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także te przedsiębiorstwa, które wykonują którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 89 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (6) Aby zapewnić zgodność z ramami funduszy własnych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz uniknąć uznawania nienależnych korzyści kapitałowych w tych przypadkach, w których konsolidacja jest wymagana zgodnie z art. 18 ust. 3–6 lub art. 18 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uwzględnianie w skonsolidowanych funduszach własnych kwot pozycji kapitału podstawowego Tier I oraz instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i w kapitale Tier II wyemitowanych przez przedsiębiorstwa objęte ostrożnościowym zakresem konsolidacji i należące do osób innych niż te przedsiębiorstwa oraz powiązanych azio emisyjnych powinno również opierać się na art. 81–88 tego rozporządzenia.
- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (8) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zasięgnął porady Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ^(§),

^(*) Wytyczne Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego dotyczące identyfikacji ryzyka wsparcia i zarządzania nim, Bazylea, październik 2017 r.

^(†) Wytyczne EUNB, Limity dotyczące ekspozycji wobec podmiotów z równoległego systemu bankowego prowadzących działalność bankową poza uregulowanymi ramami na mocy art. 395 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z dnia 3 czerwca 2016 r., EBA/GL/2015/20.

^(‡) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

^(§) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „istotne działania” oznaczają istotne działania zdefiniowane w dodatku A do załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1254/2012 ⁽⁸⁾ (załącznik dotyczący MSSF 10);
- 2) „środki ograniczania ryzyka” oznaczają wszelkie obowiązujące przepisy ustawowe i wykonawcze, zasady lub ustalenia umowne, które ograniczają zdolność instytucji do udzielenia wsparcia finansowego przedsiębiorstwu w warunkach skrajnych;
- 3) „zakłady posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie” oznaczają zakłady, które wspólnie kontrolują jakikolwiek z poniższych podmiotów:
 - a) instytucję lub instytucję finansową, o której mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia; lub
 - b) zakład, który nie jest instytucją, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych, jak określono w art. 7 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia;
- 4) „powiązania kapitałowe” oznaczają bezpośrednie lub pośrednie posiadanie kapitału przedsiębiorstwa, w tym udziału kapitałowego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 5) „znaczący wpływ” oznacza uprawnienie do udziału w podejmowaniu decyzji dotyczących polityki finansowej i operacyjnej przedsiębiorstwa, jeżeli przedsiębiorstwo to nie kwalifikuje się jako jednostka zależna zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nie jest wspólnie kontrolowane, o czym mowa w art. 3 ust. 1 lub w art. 7 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Warunki, zgodnie z którymi konsolidacja ma zostać przeprowadzona w przypadku grup przedsiębiorstw, które są ze sobą powiązane w rozumieniu art. 22 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE

1. Jeżeli konsolidacja jest wymagana zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, za zapewnienie zgodności z wymogami określonymi w części pierwszej tytułu II rozdział 2 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na podstawie sytuacji skonsolidowanej wszystkich przedsiębiorstw z grupy odpowiada następujący podmiot:
 - a) instytucja, w przypadku gdy w grupie znajduje się tylko jedna instytucja;
 - b) instytucja kredytowa o najwyższej sumie bilansowej, jeżeli w grupie jest kilka instytucji kredytowych;
 - c) firma inwestycyjna podlegająca rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 o największej sumie bilansowej, w przypadku gdy w ramach grupy nie występuje instytucja kredytowa.
2. Do celów ust. 1 sumę bilansową oblicza się na podstawie ostatniego zbadanego skonsolidowanego sprawozdania finansowego lub, jeżeli sporządzenie skonsolidowanego sprawozdania finansowego nie jest wymagane zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, na podstawie ostatniego zbadanego jednostkowego sprawozdania finansowego instytucji.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2012 z dnia 11 grudnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 10, Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 11, Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 12, Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 27 (z 2011 r.) oraz Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 28 (z 2011 r.) (Dz.U. L 360 z 29.12.2012, s. 1).

3. W przypadku gdy stosowanie kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, byłoby niewłaściwe, właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 111 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE^(*) mogą odstąpić od tych kryteriów, oraz wyznaczyć inny podmiot w grupie podlegający rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 jako odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z wymogami, o których mowa w części pierwszej tytułu II rozdział 2 sekcja 1 tego rozporządzenia, na podstawie sytuacji w zakresie konsolidacji, w jakiej znajdują się wszystkie przedsiębiorstwa z grupy.

Oceniając zasadność stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wspomniane właściwe organy biorą pod uwagę każdą decyzję podjętą zgodnie z art. 111 ust. 6 dyrektywy 2013/36/UE lub, w przypadku braku takiej decyzji, dane instytucje i relatywne znaczenie działalności prowadzonej przez nie w poszczególnych państwach członkowskich lub fakt, czy są one zobowiązane do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych grupy w sytuacjach, o których mowa w art. 22 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE. W takich przypadkach instytucja o największej sumie bilansowej ma prawo do bycia wysłuchaną przed podjęciem decyzji przez właściwe organy.

4. W przypadkach, o których mowa w niniejszym artykule, właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 111 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2013/36/UE zezwalają lub nakazują, aby stosowano metodę konsolidacji przewidzianą w art. 22 ust. 8 i 9 dyrektywy 2013/34/UE.

5. Przedsiębiorstwo, które jest powiązane z jednym przedsiębiorstwem lub większą ich liczbą w rozumieniu art. 22 ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE, nie musi być objęte konsolidacją zgodnie z niniejszym artykułem w tych samych przypadkach i zgodnie z tymi samymi kryteriami, które określono w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 3

Warunki, zgodnie z którymi należy przeprowadzić konsolidację w przypadku instytucji lub instytucji finansowych zarządzanych przez przedsiębiorstwo objęte konsolidacją wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami nieobjętymi konsolidacją

1. W przypadku udziałów kapitałowych w instytucjach lub instytucjach finansowych zarządzanych przez przedsiębiorstwo objęte konsolidacją wraz z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami nieobjętymi konsolidacją organ sprawujący nadzór skonsolidowany wymaga przeprowadzenia konsolidacji proporcjonalnej zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) zakłady posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie wspólnie kontrolują większość praw głosu udziałowców lub członków danej instytucji lub instytucji finansowej, bądź mają możliwość wspólnego kierowania istotnymi działaniami tej instytucji lub instytucji finansowej zgodnie z możliwymi do wyegzekwowania na drodze prawnej ustaleniami umownymi między nimi lub klauzulami aktów założycielskich lub umów spółki obowiązujących instytucję lub instytucję finansową;
- b) decyzje w sprawie istotnych działań instytucji lub instytucji finansowej wymagają jednogłośnej zgody wszystkich zakładów posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie;
- c) ustalenia umowne lub klauzule aktów założycielskich lub umów spółki obowiązujących instytucję lub instytucję finansową, o których mowa w lit. a), stanowią, że zobowiązania zakładów posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie ograniczają się do udziałów, jakie posiadają w kapitale danej instytucji lub instytucji finansowej.

2. W przypadkach, o których mowa w niniejszym artykule, konsolidację proporcjonalną przeprowadza się na podstawie posiadanych udziałów w kapitale danej instytucji lub instytucji finansowej i zgodnie z art. 26 ust. 2 dyrektywy 2013/34/UE.

^(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Artykuł 4

Warunki, zgodnie z którymi należy przeprowadzić konsolidację w przypadku udziałów kapitałowych lub powiązań kapitałowych w instytucjach lub instytucjach finansowych innych niż te, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. W przypadku gdy właściwe organy ustalą, że konsolidację należy przeprowadzić zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mogą one zezwolić na zastosowanie metody praw własności lub wymagać zastosowania tej metody zgodnie z tym artykułem, chyba że ustalą, że zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2–5 niniejszego artykułu wymagana jest konsolidacja proporcjonalna lub pełna konsolidacja danej instytucji lub instytucji finansowej.
2. Właściwy organ dokonuje ustalenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie oceny ryzyka, jakie dana instytucja lub instytucja finansowa stwarza dla instytucji, uwzględniając przy tym zakres i skuteczność wszelkich środków ograniczania ryzyka oraz wpływ na obowiązujące instytucję wymogi ostrożnościowe na zasadzie skonsolidowanej, który mógłby wynikać z zastosowania pełnej konsolidacji lub konsolidacji proporcjonalnej.
3. Do celów oceny, o której mowa w ust. 2, instytucja przedstawia właściwemu organowi, na jego wniosek, wszelkie niezbędne informacje, w szczególności w odniesieniu do następujących kwestii:
 - a) ogólnej struktury własnościowej danej instytucji lub instytucji finansowej, ze szczególnym uwzględnieniem tego, czy akcje lub odpowiadające im prawa własności oraz prawa głosu, w tym potencjalne prawa głosu, o których mowa w art. 5 ust. 5, są rozdzielone między wielu udziałowców, właścicieli lub członków, lub czy instytucja jest głównym udziałowcem, właścicielem lub członkiem danej instytucji lub instytucji finansowej;
 - b) czy instytucja działa w charakterze jednostki sponsorującej, zarządzając daną instytucją lub instytucją finansową lub doradzając jej, wprowadzając papiery wartościowe tej instytucji lub instytucji finansowej do obrotu lub zapewniając tej instytucji lub instytucji finansowej wsparcie płynności lub wsparcie jakości kredytowej, czy instytucja jest ważnym inwestorem w jej instrumenty dłużne lub instrumenty kapitałowe, czy też istnieje inne zaangażowanie umowne lub pozaumowne powodujące ekspozycję instytucji na ryzyko lub na zwroty o charakterze podobnym do kapitałowego z aktywów danej instytucji lub instytucji finansowej lub związane z wynikami tej instytucji;
 - c) czy instytucja jest faktycznie zaangażowana w proces podejmowania decyzji w danej instytucji lub instytucji finansowej, w jakim stopniu instytucja wywiera na nią wpływ lub czy daną instytucję lub instytucję finansową uważa się za kontrolowaną zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;
 - d) czy instytucja korzysta z krytycznych usług operacyjnych świadczonych przez daną instytucję lub instytucję finansową, których nie można zastąpić w odpowiednim terminie bez ponoszenia nadmiernych kosztów;
 - e) czy rating kredytowy danej instytucji lub instytucji finansowej opiera się na własnym ratingu instytucji;
 - f) czy istnieją szczególne cechy odnoszące się do struktury bazy inwestorów danej instytucji lub instytucji finansowej, ze szczególnym uwzględnieniem tego, czy pozostali inwestorzy danej instytucji lub instytucji finansowej pozostają w bliskich stosunkach handlowych z instytucją, ich zdolności do ponoszenia strat lub zdolności do zbywania ich instrumentów finansowych;
 - g) czy instytucja i dana instytucja lub instytucja finansowa mają wspólną bazę klientów lub są zaangażowane w komercjalizację produktów drugiej strony;
 - h) czy instytucja i dana instytucja lub instytucja finansowa mają tę samą markę;
 - i) czy instytucja udzieliła już wsparcia finansowego danej instytucji lub instytucji finansowej w przypadku trudności finansowych.
4. Właściwe organy mogą w szczególności wymagać konsolidacji proporcjonalnej danej instytucji lub instytucji finansowej zgodnie z posiadanymi udziałami w kapitale tego przedsiębiorstwa, w przypadku gdy istnieje ustalenie umowne między instytucją a jednym lub większą liczbą udziałowców, właścicieli lub członków danej instytucji lub instytucji finansowej w sprawie wspólnego zapewniania wsparcia finansowego instytucji lub instytucji finansowej, bądź istnieją mocne dowody na to, że wspieraliby oni finansowo instytucję lub instytucję finansową zgodnie z posiadanymi w niej udziałami w kapitale.

5. Właściwe organy mogą w szczególności wymagać pełnej konsolidacji danej instytucji lub instytucji finansowej, w przypadku gdy w wyniku zależności organizacyjnych i finansowych między instytucją a daną instytucją lub instytucją finansową instytucja ta jest ekspozowana na większość ryzyka lub korzyści wynikających z istotnych działań tej instytucji lub instytucji finansowej.

Artykuł 5

Warunki przeprowadzania konsolidacji, w przypadkach gdy instytucja wywiera znaczący wpływ na jedną lub większą liczbę instytucji lub instytucji finansowych, lecz nie posiada udziałów kapitałowych w tych instytucjach ani innych powiązań kapitałowych z nimi

1. W przypadku gdy instytucja wywiera znaczący wpływ na jedną lub większą liczbę instytucji lub instytucji finansowych, lecz nie posiada udziałów kapitałowych w tych instytucjach ani innych powiązań kapitałowych z nimi, właściwe organy mogą ustalić pełną konsolidację danych instytucji lub instytucji finansowych zgodnie z art. 18 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na podstawie oceny ryzyka stwarzanego przez te instytucje lub instytucje finansowe dla instytucji wywierającej znaczący wpływ, uwzględniając przy tym zakres i skuteczność wszelkich środków ograniczania ryzyka oraz wpływ na obowiązujące instytucję wymogi ostrożnościowe na zasadzie skonsolidowanej, który mógłby wynikać z zastosowania pełnej konsolidacji.

2. Do celów oceny, o której mowa w ust. 1, instytucja przedstawia właściwemu organowi, na jego wniosek, wszelkie niezbędne informacje, w szczególności w odniesieniu do kwestii, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. a)–i).

3. Właściwe organy mogą w szczególności wymagać pełnej konsolidacji instytucji lub instytucji finansowych, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy w wyniku zależności organizacyjnych i finansowych między instytucją wywierającą znaczący wpływ a danymi instytucjami lub instytucjami finansowymi instytucja ta jest ekspozowana na większość ryzyk lub korzyści wynikających z istotnych działań tych instytucji lub instytucji finansowych.

4. Do celów niniejszego artykułu za elementy wskazujące na znaczący wpływ uznaje się następujące sytuacje:

- a) instytucja powołała lub ma prawo powołać członka organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego danej instytucji lub instytucji finansowej;
- b) instytucja jest faktycznie zaangażowana w proces decyzyjny danej instytucji lub instytucji finansowej, w tym w decyzje dotyczące dywidend i innych wypłat zysku;
- c) instytucja zawarła istotne transakcje z daną instytucją lub instytucją finansową;
- d) instytucja dokonała wymiany personelu zajmującego stanowiska kierownicze z daną instytucją lub instytucją finansową;
- e) instytucja przedstawia istotne informacje techniczne danej instytucji lub instytucji finansowej lub świadczy na jej rzecz usługi krytyczne;
- f) instytucja posiada dodatkowe prawa w danej instytucji lub instytucji finansowej, zgodnie z umową bądź klauzulami ich aktów założycielskich lub umów spółki, które mogą mieć wpływ na zarządzanie tą instytucją lub instytucją finansową lub na jej proces decyzyjny.

5. Przy ocenie znaczącego wpływu uwzględnia się również istnienie warrantów na akcje, opcji zakupu akcji, instrumentów dłużnych zamiennych na akcje zwykle lub innych podobnych instrumentów, które są aktualnie wykonalne lub zamienne i które po ich wykonaniu lub zamianie mogą dać instytucji prawo głosu lub ograniczyć prawo głosu drugiej strony w zakresie polityki finansowej i operacyjnej danej instytucji lub instytucji finansowej.

Artykuł 6

Warunki przeprowadzania konsolidacji w przypadkach, gdy co najmniej dwie instytucje lub instytucje finansowe są wspólnie zarządzane, a sytuacja ta nie wynika z umowy bądź klauzuli aktów założycielskich lub umów spółki

1. Właściwy organ ustala konsolidację co najmniej dwóch instytucji lub instytucji finansowych, które są wspólnie zarządzane, a sytuacja ta nie wynika z umowy bądź klauzuli aktów założycielskich lub umów spółki do celów art. 18 ust. 6 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:

- a) właściwy organ przeprowadził ocenę mającą na celu zweryfikowanie, czy polityka finansowa i operacyjna instytucji lub instytucji finansowych jest skutecznie koordynowana; oraz
- b) dane instytucje lub instytucje finansowe nie są ze sobą powiązane w rozumieniu art. 22 ust. 1 i 2 oraz art. 22 ust. 7 lit. b) dyrektywy 2013/34/UE.

2. Do celów ust. 1 lit. a) właściwe organy mogą w szczególności wziąć pod uwagę następujące elementy wskazujące na istnienie sytuacji, o której mowa w tej literze:

- a) dane instytucje lub instytucje finansowe są kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez tę samą osobę fizyczną lub te same osoby fizyczne, lub przez ten sam podmiot lub te same podmioty;
- b) większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego instytucji lub instytucji finansowych stanowią osoby powołane przez tę samą osobę fizyczną lub te same osoby fizyczne, lub przez ten sam podmiot lub te same podmioty, nawet jeśli członkowie ci nie są tymi samymi osobami.

3. W przypadkach, o których mowa w niniejszym artykule, właściwe organy zezwalają lub nakazują, aby stosowano metodę konsolidacji przewidzianą w art. 22 ust. 8 i 9 dyrektywy 2013/34/UE.

4. Art. 2 ust. 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się do celów określenia podmiotu odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z wymogami, o których mowa w części pierwszej tytułu II rozdział 2 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na podstawie sytuacji w zakresie konsolidacji, w jakiej znajdują się wszystkie instytucje i instytucje finansowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Warunki przeprowadzania konsolidacji, w przypadkach gdy jednostka zależna lub przedsiębiorstwo, w których instytucja posiada udział kapitałowy, nie jest instytucją, instytucją finansową ani przedsiębiorstwem usług pomocniczych

1. Właściwy organ może wymagać pełnej konsolidacji lub konsolidacji proporcjonalnej jednostki zależnej lub przedsiębiorstwa, w którym instytucja posiada udział kapitałowy, w przypadku gdy ta jednostka zależna lub to przedsiębiorstwo nie jest instytucją, instytucją finansową ani przedsiębiorstwem usług pomocniczych zgodnie z art. 18 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pod warunkiem że przeprowadzi ocenę, w której sprawdzi, czy spełniono warunek określony w art. 18 ust. 8 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W tym celu stosuje się art. 4 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy mogą w szczególności wymagać pełnej konsolidacji jednostki zależnej lub przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy w wyniku zależności organizacyjnych i finansowych między instytucją a daną jednostką zależną lub danym przedsiębiorstwem instytucja ta jest eksponowana na większość ryzyka lub korzyści wynikających z istotnych działań tej jednostki zależnej lub tego przedsiębiorstwa.

3. Właściwe organy mogą w szczególności wymagać konsolidacji proporcjonalnej przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z posiadanymi w nim udziałami w kapitale, w przypadku gdy spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:

- a) przedsiębiorstwo jest wspólnie kontrolowane przez instytucję wraz z jednym lub większą liczbą przedsiębiorstw nieobjętych konsolidacją na podstawie możliwych do wyegzekwowania na drodze prawnej ustaleń umownych między nimi lub na podstawie klauzul aktów założycielskich lub umów spółki obowiązujących przedsiębiorstwo, a decyzje dotyczące istotnych działań przedsiębiorstwa wymagają jednomyślnej zgody wszystkich zakładów posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie;
- b) istnieje ustalenie umowne między instytucją a jednym lub większą liczbą udziałowców, właścicieli lub członków przedsiębiorstwa w sprawie wspólnego zapewniania wsparcia finansowego temu przedsiębiorstwu lub istnieją mocne dowody na to, że wspieraliby oni finansowo przedsiębiorstwo zgodnie z posiadanym w nim udziałem w kapitale.

Artykuł 8

Warunki włączania do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II instrumentów będących własnością osób innych niż przedsiębiorstwa objęte zakresem konsolidacji ostrożnościowej

1. W przypadkach gdy metodę konsolidacji przewidzianą w art. 22 ust. 8 i 9 dyrektywy 2013/34/UE stosuje się zgodnie z art. 18 ust. 3 lub 6 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucja może włączyć do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II pozycje kapitału podstawowego Tier I, instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I i w kapitale Tier II oraz powiązane z nimi azio emisyjne przedsiębiorstw objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej, które są własnością osób innych niż te przedsiębiorstwa, pod warunkiem zapewnienia dostępności tych pozycji kapitałowych na pokrycie strat wszystkich przedsiębiorstw objętych konsolidacją.

W przypadku gdy nie zapewniono dostępności pozycji kapitału podstawowego Tier I, instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i w kapitale Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, na pokrycie strat wszystkich przedsiębiorstw objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej, instytucja określa kwotę pozycji kapitału podstawowego Tier I, instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i w kapitale Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych, które mają zostać włączone do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II zgodnie z art. 81–88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Do celów ust. 1 uznaje się, że zapewniono dostępność pozycji kapitału podstawowego Tier I, instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i w kapitale Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, które są własnością osoby lub osób, lub podmiotu lub podmiotów, które zarządzają przedsiębiorstwami w sposób jednolity zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub sprawują nad przedsiębiorstwami wspólne zarządzanie zgodnie z art. 18 ust. 6 lit. b) tego rozporządzenia, w celu pokrycia strat wszystkich przedsiębiorstw objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej.

3. W przypadkach, w których wymagana jest pełna konsolidacja zgodnie z art. 18 ust. 5, art. 18 ust. 6 lit. a) lub art. 18 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucja określa kwotę pozycji kapitału podstawowego Tier I, instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i w kapitale Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych przedsiębiorstw objętych zakresem konsolidacji ostrożnościowej, będących własnością osób innych niż te przedsiębiorstwa, które mają być włączone do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II zgodnie z art. 81–88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W tym celu przedsiębiorstwa, w przypadku których wymagana jest pełna konsolidacja, uznaje się za jednostki zależne.

4. W przypadkach, w których wymagana jest konsolidacja proporcjonalna zgodnie z art. 18 ust. 4, 5 lub 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje określają kwotę instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I i w kapitale Tier II wyemitowanych przez przedsiębiorstwa objęte proporcjonalnie zakresem konsolidacji ostrożnościowej, będących własnością osób innych niż te przedsiębiorstwa, jak również powiązane azio emisyjne, które mają być włączone do skonsolidowanego kapitału dodatkowego Tier I i kapitału Tier II zgodnie z art. 82, 83 i 85–88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

5. Do celów ust. 4 zastosowanie mają poniższe warunki:

- a) przedsiębiorstwa, w przypadku których wymagana jest konsolidacja proporcjonalna, uznaje się za jednostki zależne;

- b) odniesienia do pełnego objęcia konsolidacją zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 należy rozumieć jako odniesienia do proporcjonalnego objęcia konsolidacją zgodnie z art. 18 ust. 4, 5 lub 8 tego rozporządzenia; oraz
- c) kwoty, o których mowa w art. 82, 83 i 85–88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ustala się z uwzględnieniem posiadanego przez instytucję udziału w kapitale tych przedsiębiorstw.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
